

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Poznaniu wypowiedział się na temat interpretacji postanowień planu miejscowego w sprawie, w której teren, na którym miała być zlokalizowana inwestycja był objęty następującym przeznaczeniem: tereny zabudowy jednorodzinnej i usługowej, w szczególności usług handlu, gastronomi, kultury, rzemiosła usługowego oraz biurowo-administracyjne. W ocenie organów prowadzących postępowanie planowana inwestycja mieściła się w powyższym przeznaczeniu, natomiast w ocenie Skarżącego planowane przedsięwzięcie oznaczało wprowadzenie funkcji produkcyjnej. Jakie wskazania poczynił WSA?

Sąd podkreślił na wstępie, iż ustawa o planowaniu przestrzennym oraz ustawa – Prawo budowlane nie zawierają definicji legalnego pojęcia usług czy też produkcji, co oznacza, iż treść tych pojęć musi zostać ustalona w drodze wykładni. Jak zauważył WSA, w języku polskim przez produkcję rozumie się celową działalność ludzką przystosowującą siły i zasoby przyrody do wytwarzania dóbr materialnych, względnie proces wytwarzania czegoś dla potrzeb człowieka, wytwórczość (por. Mały słownik języka polskiego PWN, pod red. S. Skorupki, H. Auderskiej, Z Łepickiej Warszawa 1969). Wskazał też, że podobnie, według definicji zaproponowanej w Uniwersalnym Słowniku Języka Polskiego (pod red. S. Dubisza, Wydawnictwo Naukowe PWN, Warszawa 2003 r., tom 4), termin „produkcja” oznacza zorganizowaną działalność ludzką mającą na celu seryjne wytwarzanie określonych dóbr materialnych, proces wytwarzania czegoś dla potrzeb człowieka. Działalność produkcyjna stanowi więc według Sądu pewną zorganizowaną działalność, w ramach której dochodzi do przekształcenia (zmian) surowców i materiałów w ciąg następujących po sobie etapów, w wyniku czego powstaje gotowy produkt.

W omawianej sprawie w ocenie Sądu nie ustalono do końca przeznaczenia planowanej inwestycji, a sam inwestor pozostawał bardzo niekonsekwentny w określeniu przeznaczenia projektowanego budynku. I tak, już na etapie złożenia wniosku o pozwolenie na budowę oraz przedłożenia projektu budowlanego Starosta powziął wątpliwości, co do planowanego przeznaczenia, wobec czego postanowieniem nałożył na inwestora obowiązek usunięcia nieprawidłowości znajdujących się w projekcie budowlanym, w tym poprzez wykazanie spełnienia przez projektowany obiekt wymagań dotyczących przeznaczenia terenu w obowiązującym miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego. W odpowiedzi inwestor wskazał, że w budynku będzie wykonywane rzemiosło usługowe, takie jak usługi poligraficzne, doprecyzowując, że mają to być opakowania z tworzyw sztucznych, by w kolejnym piśmie wskazać, że w działalności wykorzystywana będzie określona ilość papieru. Według Sądu na podstawie powyższych wyjaśnień nie sposób było określić, jaki rodzaj działalności miał być w istocie wykonywany w przedmiotowym budynku.

Wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu z dnia 24 czerwca 2021 r., IV SA/Po 104/21

Źródło: [CBOSA](#)